RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 195/75

af 22. januar 1975

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif, og om udvidelse af dette kontingent til ligeledes at omfatte visse indførsler af ferrochrom indeholdende mellem 3 og 4 vægtprocent kulstof

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

efter høring af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

Produktionen af ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. ex 73.02 E I i den fælles toldtarif er utilstrækkelig i Fællesskabet, og producenterne kan således ikke dække det samlede behov i de industrier i Fællesskabet, som anvender dette produkt ; det forekommer derfor at være i Fællesskabets interesse for dette metals vedkommende helt at suspendere anvendelsen af tolden i den fælles toldtarif i perioden indtil 31. december 1975 inden for rammerne af et toldkontingent af passende omfang, som indledningsvis kan sættes til 34 500 tons ; fastsættelsen af denne mængde, der er resultatet af forsigtige vurderinger, udelukker ikke senere tilpasninger ;

der kan i løbet af denne kontingentperiode forventes forholdsvis begrænsede indførsler af ferrochrom indeholdende mellem 3 og 4 vægtprocent kulstof ; det er hensigtsmæssigt midlertidigt at udvide det pågældende kontingent til ligeledes at omfatte disse indførsler, idet de dog begrænses til 20 % af kontingentmængden under hensyntagen til, at der er en fællesskabsproduktion ;

der bør særligt sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler af den pågældende vare i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt ; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper ; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare foretages i overensstemmelse med medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode ;

da det drejer sig om et autonomt fællesskabstoldkontingent, der skal dække importbehov, der opstår i Fællesskabet, kan det forsøgsvis accepteres, at fordelingen af kontingentmængden sker i forhold til de for hver enkelt medlemsstat vurderede midlertidige behov for indførsler fra tredjelande ; på grundlag af de givne økonomiske oplysninger er disse behov inden for rammerne af den ovenfor nævnte kontingentmængde og under hensyntagen til mulighederne for toldfri forsyning fra Fællesskabet eller visse tredjelande følgende procentdele ; hvad angår Irland berettiger de nyeste tilgængelige økonomiske oplysninger ikke på nuværende tidspunkt, at dette land får del i det pågældende fællesskabstoldkontingent ; da der er tale om et fællesskabstoldkontingent, bør der dog fastsættes en kontingentandel af en handelsmæssig rimelig størrelse for denne medlemsstat ; andelen kan passende fastsættes til 20 tons, dvs. 0,1 % ; dette fordelingssystem gør det også muligt at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif :

Benelux	18,8,
Danmark	0,1,
Tyskland	38,7,
Frankrig	11,4,
Italien	6,1,
Det forenede Kongerige	24,8 ;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af den pågældende vare bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens anden del udgør en reserve, der skal dække medlemsstaters senere behov i tilfælde af, at deres oprindelige kvota opbruges ; for at give impotørerne i medlemsstaterne en vis sikkerhed bør første del af kontingentet fastsættes på et relativt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne være på 32 540 tons ;

medlemsstaternes oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven ; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af

dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det ; det oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb ; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Indtil 31. december 1975 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent på 34 500 tons for ferrochrom indeholdende mindst 4 vægtprocent kulstof, henhørende under pos. 73.02 E I i den fælles toldtarif.

2. I dette tidsrum har medlemsstaterne bemyndigelse til inden for 20 % af de kvoter, de har fået tildelt, eller som de trækker på reserven, i overensstemmelse med artikel 2 og 3, på det nævnte toldkontingent at afskrive indførsler af ferrochrom indeholdende mellem 3 og 4 vægtprocent kulstof.

3. De indførsler af varen, der i forvejen er toldfri i henhold til andre regler om toldpræferencer, afskrives ikke på nærværende toldkontingent.

4. Tolden i den fælles toldtarif suspenderes fuldstændigt inden for rammerne af dette toldkontingent.

5. De nye medlemsstater anvender inden for rammerne af dette toldkontingent tolden beregnet i overensstemmelse med de på dette område i tiltrædelsesakten fastsatte bestemmelser.

Artikel 2

1. En første del på 32 540 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, som med forbehold af artikel 6 er gældende indtil den 31. december 1975, udgør for hver af disse medlemsstater følgende mængder :

Benelux	6 100 tons,
Danmark	20 tons,
Tyskland	12 600 tons,
Frankrig	3 700 tons,
Irland	20 tons,
Italien	2 000 tons,
Det forenede Kongerige	8 100 tons.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 1 960 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en af medlemsstaterne har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota, — som fastsat i artikel 2, stk. 1, — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota på 5 % af den oprindelige kvota.

3. Såfremt en af medlemsstaterne efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., såfremt der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1975.

Artikel 5

Såfremt en af medlemsstaterne ikke har opbrugt sin oprindelige kvota den 15. september 1975, tilbageører

den senest den 10. oktober 1975 den uudnyttede del af kvoten, som overstiger 20 % af den oprindelige kvota, til reserven. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 10. oktober 1975 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. september 1975, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab med de af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 15. oktober 1975 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i kontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som varen forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 1975.

På Rådets vegne

G. FITZGERALD

Formand